

24 שעות של אימה

עברו על החיילת במידבר. מכוניתו של המושע חנתה בנקודה מס' 1. החיילת נורתה בנקודה מס' 2. את המרחק בו 60 המטרים עד לעץ היא זחלה בשארית כוחותיה. במשך כל הלילה.

שם נמצאה עלידי נערים בדואים. כשהיא נשענת על אבן. עירומה ומצועה (נקודה מס' 3). החץ בנקודה מס' 4 מורה על הכיוון שבו הסתלק התוקף. מחסום האבנים שבין נקודות 1 ו-2 הוקם עלידי המישטרה לאחר המיקרה. כדי לסמן לחוקרים את זירת הפשע.

ואפילו יצאה לטיול, בכיסא-גלגלים, במיסדרונות המחלקה. היא אוכלת אוכל מוצק, ללא עזרה, אולם כשהיא נרדמת, תוקפים אותה סיוטים. מרי פעם היא זועקת, וצעקותיה נשמעות במיסדרון שמחוץ למחלקה.

למרות שבנייהמישפחה עדיין המר מים מהחויה הנוראה שעברה על בתי מישפחתם ולא עצמו עין ימים רבים, הם מתייחסים בסברפניםייפות לעיר תונאים הרבים, שאינם מפסיקים לפי קודר את בתיהחולים. הם עונים בסבלי

היא תלך לבית לוינשטיין. לפה אנחנו עוד יכולים לנסוע. אבל איך נוכל לבוא לבקר אותה ברעננה? כולנו עובדים ויש לנו מישפחה לפרנס. ההורים שלנו לא עובדים וגם בשבילים אנחנו צריכים לעבוד.

עד כאן דבריו של אחי הנערה. אחיה הגדול היה הרבה יותר מסוייג. הוא סירב להצטלם, אפילו מגבו, ורק אמר: "תכתבו שכל מה שאנחנו רוצים זה שיתפסו את החיה הזה בצורת כן-ארם"

לחיילת יש אח שאוהב אותה במיוחד, והוא אינו משמיתה. לפי צו בתייהמישפט, נאסר לפרסם כל פרט מזהה לגביה, ולכן הושמטו מדבריו של האח פרטים מסויימים.

סיפור האח:

ביום השישי בערב, כשהיא לא חזרה היינו מודאגים. היא צילצלה מבאר שבע בצהריים ואמרה שתוך שעה היא מגיעה.

כשקיבלתי טלפון שמצאו אותה, רצנו לבית-חולים. כשראיתי אותה נבלתי — היא היתה כמו משותקת ורק דיברה כל מיני מילים.

עכשיו זה הרבה יותר טוב. אחרי שנתנו לה אינפוזיות ועשו לה ניתוח בראש, היא התחילה לרבר. היא סיפרה למישטרה כל מה שקרה. מפחד אותי לחשוב שבן-ארם כזה מסתובב חופשי, ומחר הוא יכול לאנוס או לרצוח עוד מישהי כמו אחותי.

תראו את אחותי השניה. היא יפה, נכון? אחותי הפצועה היא הרבה יותר יפה, ומה יהיה עכשיו על היופי שלה? כל החיים שלה נהרסו. אני מקווה שהיא תתאושש מהעניין הזה. היא עשויה מברזל, הבחורה הזאת. היא יצאה מהבסיס שלה כבוקר. עד למחרת בצהריים, כשמצאו אותה, היא לא אכלה כלום וגם לא שתתה טיפת מים. לפני המיקרה ידעתי שהיא בחורה עדינה. עכשיו אני חושב שאם היא תעבור את זה, שום דבר בחיים יותר לא יפחיד אותה. אחרי שהיא תגמור פה, בסורוקה.

גרב ניילון קצרה של אשה מוטלת בחול. מעבדות-המישטרה בירושלים יקבעו אם גרב-הניילון והירכית שנמצאו עלידי צלם וכתב של העולם הזה, אכן שייכות לחיילת שהותקמה.

דכית של חיילת תלויה על שיח קוצני בצידו השמאלי של שביל-היציאה מהאתר. ייתכן שהיא שייכת לחיילת שניצלה מנסיון-הרצח, והפושע השליך אותה. מיכאל רותם